

3. Hvis blindpassageren ikke kan sendes tilbage efter bestemmelserne i stk. 1 eller 2 i denne artikel, kan vedkommende myndighed, når ikke andet følger af bestemmelserne i artikel 5, stk. 2, sende ham tilbage til den stat, hvor den havn, som skibet sidst anløb, før blindpassageren blev fundet, er beliggende.

4. Hvis blindpassageren ikke kan sendes tilbage efter bestemmelserne i stk. 1, 2 eller 3 i denne artikel, kan vedkommende myndighed sende ham tilbage til den kontraherende stat, under hvis flag, det skib, hvori han blev fundet, sejlede.

Den stat, hvortil blindpassageren herefter tilbagesendes, er forpligtet til at modtage blindpassageren, når ikke andet følger af bestemmelserne i artikel 2, stk. 3.

Artikel 4.

Udgifterne ved en blindpassagers underhold i udskibningshavnen og ved hans tilbagesendelse til den stat, i hvilken han er statsborger, skal udredes af rederen, uden at dette er til hinder for et eventuelt regreskrav mod den stat, i hvilken blindpassageren er statsborger.

I alle andre tilfælde skal rederen udrede udgifterne ved blindpassagerens tilbagesendelse, men han er ikke forpligtet til at udrede udgifter til underhold for længere tid end 3 måneder fra det tidspunkt, da blindpassageren blev overgivet til vedkommende myndighed.

Spørgsmålet om pligt til at stille depositum eller kaution som sikkerhed for betaling af de ovennævnte udgifter afgøres efter lovgivningen i udskibningshavnen.

Artikel 5.

1. De beføjelser, som denne konvention tillægger skibsføreren og vedkommende myndighed med hensyn til en blindpassager, skal gælde ved siden af og ikke ændre de øvrige beføjelser eller pligter, som skibsføreren eller myndigheden måtte have i denne henseende.

2. Ved anvendelsen af bestemmelserne i denne konvention skal skibsføreren og vedkommende myndighed i udskibningshavnen tage hensyn til de grunde, som måtte blive anført af blindpassageren mod at blive landsat i eller sendt tilbage til de

havne eller stater, som nævnes i denne konvention.

3. Bestemmelserne i denne konvention skal ikke på nogen måde berøre en kontraherende stats beføjelse eller pligt til at indrømme politisk asyl.

Artikel 6.

Denne konvention skal være åben for undertegnelse af de stater, som var repræsenteret ved den diplomatiske søretskonferences 10. samling.

Artikel 7.

Denne konvention skal ratificeres, og ratifikationsdokumenterne skal deponeres hos den belgiske regering, som ad diplomatisk vej skal underrette alle signatarstater og tiltrædende stater om deponeringen.

Artikel 8.

1. Denne konvention skal træde i kraft mellem de ti stater, som først ratificerer den, seks måneder efter den dag, da det tiende ratifikationsdokument er deponeret.

2. I forhold til en signatarstat, som ratificerer konventionen efter deponeringen af det tiende ratifikationsdokument, træder konventionen i kraft seks måneder efter, at signatarstaten har deponeret sit ratifikationsdokument.

Artikel 9.

Enhver stat, som ikke var repræsenteret på den diplomatiske søretskonferences tiende samling, kan tiltræde denne konvention.

Tiltrædelsesdokumenterne skal deponeres hos den belgiske regering, som ad diplomatisk vej skal underrette alle signatarstater og tiltrædende stater om deponeringen af ethvert sådant dokument.

I forhold til den tiltrædende stat træder konventionen i kraft seks måneder efter den dag, vedkommende stats tiltrædelsesdokument er deponeret, men ikke før den dag, konventionen træder i kraft som fastsat i artikel 8, stk. 1.

Artikel 10.

Enhver af de høje kontraherende parter har ret til for sit vedkommende at opsigte denne konvention på ethvert tidspunkt, efter at den er trådt i kraft. Denne opsigelse